

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Andreou Kolínovou ve věci

žalobkyně: **AAA INSOLVENCE OK v.o.s.**, IČO 29355940
insolvenční správkyňe dlužnice MPM Invest, s.r.o.
sídlem K Nemocnici 168/18, 741 01 Nový Jičín
zastoupena advokátem JUDr. Michalem Hudečkem
sídlem Krapkova 452/38, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Michal Sýkora**, narozený dne 5. července 1973
bytem Krátká 262, 533 52 Srch
zastoupená advokátem Mgr. Janem Kvapilem
sídlem Sakařova 1631, 530 03 Pardubice

o odpůrčí žalobě na neúčinnost právního jednání dlužnice, žalobě na plnění

takto:

I. Určuje se, že právní jednání dlužnice MPM Invest, s.r.o., IČO 27482413, sídlem třída Míru 92, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice, vůči žalovanému Michalu Sýkorovi, narozenému dne 5. července 1973, bytem Krátká 262, 533 52 Srch, spočívající v převodech peněžních částek uskutečněných ve dnech:

- 30. června 2021 ve výši 38 795, 61 Kč,
- 29. ledna 2021 ve výši 40 000 Kč,
- 27. ledna 2021 ve výši 20 000 Kč,
- 19. ledna 2021 ve výši 50 000 Kč,
- 10. prosince 2020 ve výši 300 000 Kč,

- 4. prosince 2020 ve výši 300 000 Kč,
- 24. listopadu 2020 ve výši 300 000 Kč,
- 15. září 2020 ve výši 200 000 Kč,
- 31. července 2020 ve výši 300 000 Kč,
- 10. července 2020 ve výši 300 000 Kč,
- 3. června 2020 ve výši 300 000 Kč,
- 29. května 2020 ve výši 300 000 Kč,
- 18. května 2020 ve výši 26 775 Kč,
- 31. března 2020 ve výši 50 000 Kč,
- 17. června 2019 ve výši 100 000 Kč,
- 18. dubna 2019 ve výši 125 000 Kč,
- 15. dubna 2019 ve výši 150 000 Kč,
- 22. března 2019 ve výši 700 000 Kč,
- 20. března 2019 ve výši 100 000 Kč,
- 18. prosince 2018 ve výši 300 000 Kč,
- 6. srpna 2018 ve výši 250 000 Kč,
- 12. března 2018 ve výši 96 800 Kč,
- 17. ledna 2018 ve výši 48 400 Kč,
- 4. prosince 2017 ve výši 200 000 Kč,
- 25. září 2017 ve výši 200 000 Kč,
- 11. září 2017 ve výši 97 000 Kč,
- 27. července 2017 ve výši 100 000 Kč,
- 20. června 2017 ve výši 200 000 Kč,
- 11. května 2017 ve výši 114 573 Kč a
- 7. listopadu 2016 ve výši 142 706 Kč

tedy v celkové výši 5 450 049,61 Kč, jsou vůči věřitelům neúčinné.

- II. Žalovaný je povinen vydat žalobkyni peněžité plnění ze shora uvedených neúčinných právních jednání v celkové výši 5 450 049,61 Kč do majetkové podstaty dlužnice, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žaloba, kterou by se určilo, že právní jednání dlužnice MPM Invest, s.r.o., IČO 27482413, sídlem třída Míru 92, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice, vůči žalovanému Michalu Sýkorovi, narozenému dne 5. července 1973, bytem Krátká 262, 533 52 Srch, spočívající v převodech peněžních částek uskutečněných ve dnech:
 - 8. dubna 2021 ve výši 3 825 Kč,
 - 17. března 2021 ve výši 3 825 Kč,

- 17. března 2021 ve výši 3 825 Kč,
- 17. března 2021 ve výši 3 825 Kč,
- 20 listopadu 2020 ve výši 3 825 Kč,
- 12. října 2020 ve výši 3 825 Kč,
- 18. září 2020 ve výši 3 825 Kč,
- 19. srpna 2020 ve výši 3 825 Kč,
- 16. července 2020 ve výši 3 825 Kč,
- 15. června 2020 ve výši 3 825 Kč,
- 17. října 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 17. září 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 8. srpna 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 15. července 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 18. června 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 15. května 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 11. dubna 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 15. března 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 15. února 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 15. ledna 2019 ve výši 3 825 Kč,
- 17. prosince 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 15. listopadu 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 15. října 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 17. září 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 14. srpna 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 16. července 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 15. června 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 15. května 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 13. dubna 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 15. března 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 16. února 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 15. ledna 2018 ve výši 3 825 Kč,
- 15. prosince 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 14. listopadu 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 18. října 2017 ve výši 3 825 Kč,

- 8. září 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 15. srpna 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 13. července 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 12. června 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 11. května 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 10. dubna 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 13. března 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 10. února 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 16. ledna 2017 ve výši 3 825 Kč,
- 14. prosince 2016 ve výši 3 825 Kč,
- 14. listopadu 2016 ve výši 3 825 Kč,
- 13. října 2016 ve výši 3 825 Kč,
- 12. září 2016 ve výši 3 825 Kč,
- 12. srpna 2016 ve výši 3 825 Kč,
- 14. července 2016 ve výši 3 825 Kč,
- 9. června 2016 ve výši 3 825 Kč,
- 13. května 2016 ve výši 3 825 Kč a
- 13. dubna 2016 ve výši 3 825 Kč

tedy v celkové výši 202 725 Kč, jsou vůči věřitelům neúčinné, se zamítá.

- IV. Žaloba, aby žalovanému bylo určeno vydat žalobkyni peněžité plnění ze shora uvedených neúčinných právních jednání v celkové výši 202 725 Kč do majetkové podstaty dlužnice, se zamítá.
- V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 23 910 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Hradci Králové č. 3703-6828511/0710, VS 6542198122 soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích (dále jen "soud") dne 13. července 2022 se žalobkyně dosáhla vydání rozhodnutí, kterým by bylo určeno, že právní jednání dlužnice MPM Invest, s.r.o. vůči žalovanému Michalu Sýkorovi spočívající v převodech peněžních částek v celkové výši 5 652 774,61 Kč jsou vůči věřitelům neúčinné a zároveň požadovala, aby soud určil, že žalovaný je povinen vada žalobkyni částky 5 652 774,61 Kč do majetkové podstaty dlužnice.
2. Žalobkyně v žalobě mimo jiné uvedla, že dlužnice je společnost, která se ve své podnikatelské činnosti zaměřovala na obchod s drahými kovy (zlatem a stříbrem v podobě zlatých a stříbrných slitků, a zlatým a stříbrným materiálem pro další zpracování v rafineriích). Žalovaný je s přibližně dvouletou přestávkou od 22. září 2005 do dnešního dne jednatelem dlužnice a od 9. ledna 2009

generální zástupci oprávnění. Svědčí jeho osobě. Dne 30. března 2021 učinili 4 věřitelé návrh na zahájení insolvenčního řízení spojený s návrhem na prohlášení konkursu na majetek dlužnice. Usnesením soud ze dne 15. července 2021, č. j. KSPA 65 INS 6066/2021-A-24 byl zjištěn úpadek a insolvenční správkyň byla ustanovena žalobkyně. Z přihlášených pohledávek bylo v průběhu jejich přezkoumávání žalobkyně zjištěno, že dlužnice se nacházela v úpadku již k datu 15. července 2019. A to ve smyslu § 3 odst. 2 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) v platném znění (dále jen „IZ“) a dále ještě dříve, k datu 2. dubna 2015 ve smyslu § 3 odst. 4 IZ. Kdy dlužnice nebyla schopna k datu 15. července 2019 plnit své peněžité závazky po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti a současně také zastavila platby podstatné části svých peněžitých závazků; dlužnice měla v roce 2015 prokazatelně více věřitelů a souhrn jejích závazků převyšoval hodnotu jejího majetku, když cizí zdroje činily 125 mil. Kč a nebyly dostatečně kryty likvidními oběžnými aktivy a krátkodobými pohledávkami. Uvedla, že jednatel dlužnice nepodal jako statutární orgán insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o úpadku dlužnice, neboť cena majetku náležejícího k závodu nepřevyšovala výši závazků náležejících k závodu. Veškerá právní jednání dlužnice, které žalobkyně napadá, byla učiněna v době jejího úpadku.

3. Z uskutečněných plateb prostřednictvím běžného bankovního účtu dlužnice bylo žalobkyně z výpisu zjištěno, že v průběhu posledních 5 let před zahájením insolvenčního řízení dlužnice (v období od 13. dubna 2016 do 30. června 2021) došlo opakovaně k plnění dlužnice vůči žalovanému, a to v celkové výši nejméně 5 652 774,61 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že je žalovaný jediným členem statutárního orgánu dlužnice, půjde tak nepochybně o osobu blízkou a žalovaný tak bude v souladu s § 242 odst. 2 IZ osobou, u které je dána vyvratitelná domněnka, že úmysl dlužnice krátit věřitele jí byl znám. Odkázala na rozhodnutí NSČR ze dne 16. dubna 2015, sp. zn. 29 ICdo 80/2014. Vzhledem ke skutečnosti, že plnění dlužnice vůči žalovanému bylo poskytováno v průběhu let 2016 až 2021 je splněna podmínka učinění úkonu v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení. Splněna je rovněž i podmínka zkrácení uspokojení věřitele. Úmysl dovozuje žalobkyně z okolností, kdy dlužnice musela být minimálně srozuměna se skutečností, že pokud poskytne popsaná jednotlivá plnění žalovanému v celkové výši v řádech milionů komu českých v době, kdy je sama evidentně v úpadku, dojde tím ke zkrácení uspokojení jejích věřitelů. Žalobkyně je tak přesvědčena, že ze strany dlužnice představovala popsaná jednotlivá plnění dlužnice vůči žalovanému taková plnění, kterými dlužnice zkrátila uspokojení v podstatě všech ostatních věřitelů, přičemž tento úmysl musel být žalovanému znám, když je s dlužníkem v postavení osob blízkých. Žalobkyně považuje předmětná jednotlivá plnění v celkové výši 5 652 774,61 Kč ve prospěch žalovaného, jakožto jediného jednatele v době úpadku dlužnice, za neúčinná právní jednání ve smyslu § 235 IZ ve spojení s § 242 odst. 1 a 2 IZ. K důkazu navrhla listiny.
4. Den 22. srpna 2022 na žalobu reagoval žalovaný. Nárok uplatněný žalobou neuznává, a to ani z části. Je přesvědčen, že platby popsané v žalobě nejsou odporovatelnými úkony.
5. Dne 7. února 2023 se ve věci konalo první jednání, na které se dostavily obě strany sporu. Zástupce žalovaného doplnil, že z tvrzení uvedeného v žalobě není prokázáno faktické zkrácení věřitelů včetně úmyslu dlužnice. Rozporuje úpadkový stav na straně dlužnice ke dni 2. dubna 2015. Nevyplývá z předložených dokumentů ani účetních závěrek, že by dlužnice byly v úpadku i formou předlužení. Co se týče odkazu na smlouvy a případné prodlužování smluv ke dni 2. dubna 2015 (ani v době dodatku) nevypovídá to o majetkové situaci dlužnice, ani reálné zkrácení věřitelů, natož úmysl dlužnice zkrátit věřitele. Nejsou naplněny předpoklady odporovatelnosti. Odkázal na rozhodnutí NSČR 30 Cdo 64/2006. Následně dne 6. března 2023 soud obdržel podrobný výpis z účetního deníku dlužnice týkající se předmětných plateb. Kdy u většiny plateb nebyla uvedena poznámka, u některých uvedeno výplata mzdy, platba faktury, vratka/vrácení půjčky. S tím, že žalobkyně uvedla, že žádné smlouvy či jiné listiny, které by bylo možné označit za právní titul jednotlivých výběrů, ji nikdo neposkytl ani nepředal a pro ni jsou tedy veškeré

výběry, které učinila předmětem žaloby, neoprávněnými a právně nepodloženými výběry, které považuje za neúčinné úkony a požaduje po žalovaném jejich předmět vydat do majetkové podstaty. Podáním doručeným soudu dne 9. března 2023 žalovaný mimo jiné uvedl, že nejsou naplněny předpoklady neúčinnosti odporovaných právních jednání. Z podané žaloby není patrné, z jakých konkrétních skutečností má vyplývat naplnění příslušných předpokladů, zejména pokud jde o úmysl na straně dlužnice. Nedošlo fakticky ke zkrácení uspokojení věřitelů, neboť dlužnice v daném období disponovala jinými dostatečnými aktivy, ze kterých se věřitelé případně mohli uspokojovat. Částky ve výši 3 825 Kč představují měsíční odměnu žalovaného z titulu jednotlivých Dohod o provedení práce, které žalovaný uzavíral s dlužníkem vždy na dobu jednoho roku. Pokud jde o ostatní plnění, pak žalovaný uvádí, že i tato plnění jsou zachycena v účetnictví dlužnice, že kterého je patrné, o jaká konkrétní plnění se jedná, jak o nich bylo účtováno, případně jsou doložitelná i z výpisu z bankovních účtů dlužnice v rozhodném období. Dne 18. dubna 2023 se konalo další jednání ve věci, kdy zástupce žalovaného odkázal na přihlášku žalovaného do insolvenčního řízení i ve vztahu s ohledem na vyrovnání se společností PERFECT INVEST, a.s. (P11 a P13).

6. Mezi stranami nebylo sporu, že mezi dlužnicí a žalovaným proběhly předmětné platby v celkové výši 5 652 774,61 Kč. Nebylo sporu ani o datum provedených plateb, soud proto vzal toto za prokázané. Dále po provedeném dokazování vzal soud ohledně zjištění skutkového stavu věci, za prokázané, že dne 15. července 2021, č. j. KSPA 65 INS 6066/2021-A-24 byl zjištěn úpadek dlužnice a insolvenční správky byla ustanovena žalobkyně. Sporné mezi stranami zůstává, zda jednotlivá plnění byla či nebyla neúčinným právním jednáním.
7. Z přihlášky pohledávek sp. zn. P1 věřitelky poř. č. 1 Marcely Prajzlerové soud zjistil, že dlužnice měla závazky splatné od 15. dubna 2019 ve výši 1 025 000 Kč na základě zápůjčky ze dne 2. dubna 2015. Dlužnice pohledávky uznala.
8. Z přihlášky pohledávek sp. zn. P2 věřitele poř. č. 2 Františka Prajzlera soud zjistil, že dlužnice měla závazky splatné od 15. dubna 2019 ve výši 1 025 000 Kč na základě zápůjčky ze dne 2. dubna 2015. Dlužnice pohledávky uznala.
9. Z přihlášky pohledávek sp. zn. P3 věřitele poř. č. 3 Jaroslava Říhy soud zjistil, že dlužnice měla závazky splatné od 16. dubna 2019 ve výši 1 537 500 Kč na základě zápůjčky ze dne 2. dubna 2015. Dlužnice pohledávky uznala.
10. Z přihlášky pohledávek sp. zn. P4 věřitelky poř. č. 4 Pavlína Luksová soud zjistil, že dlužnice měla závazky splatné od 15. dubna 2019 ve výši 1 025 000 Kč na základě zápůjčky ze dne 2. dubna 2015. Dlužnice pohledávky uznala.
11. Z přihlášky pohledávek sp. zn. P5 věřitele poř. č. 5 Romana Červenky soud zjistil, že dlužnice měla závazky splatné od 15. července 2017 ve výši 3 975 000 Kč na základě zápůjčky ze dne 3. června 2015. Dlužnice pohledávky uznala.
12. Z přihlášky pohledávek sp. zn. P11 věřitelky poř. č. 10 PERFECT INVEST, a.s. soud zjistil, že ta uplatnila pohledávky vůči dlužnici na základě smlouvy o úvěru mezi věřitelkou a žalovaným. Dlužnice figuruje v dané smlouvě jako ručitel 3, kdy žalovaný převzal dluhy dlužnice ze smluv o úvěru, včetně dodatků z let 2015 až 2018. Přihlášeno celkem 4 620 000 Kč.
13. Z přihlášky pohledávek sp. zn. P13 věřitele poř. č. 12 Michala Sýkory soud zjistil, že ten uplatnil pohledávku za dlužnicí z titulu dohody o převzetí dluhů ze dne 14. srpna 2019 se společností PERFECT INVEST, a.s. Přihlášeno celkem 16 020 647,27 Kč.
14. Z rozvahy ke dni 31. prosince 2017 soud zjistil, že dlužnice měla aktiva ve výši 144 593 tisíc Kč, z toho 117 799 tisíc Kč byly pohledávky. Pasiva měla ve výši 140 840 tisíc Kč, z toho závazky ve výši 135 195 tisíc Kč závazky (dlouhodobé ve výši 95 618 tisíc Kč). Z výkazu zisku a ztráty

ke dni 31. prosince 2017 byl obrat dlužnice 64 650 tisíc Kč (oproti minulému období 116 820 Kč). Tržby ve výši 59 651 Kč (oproti minulému období ve výši 111 999 Kč).

15. Z rozvahy ke dni 31. prosince 2018 soud zjistil, že dlužnice měla aktiva ve výši 154 822 tisíc Kč, z toho 123 832 tisíc Kč pohledávky. Pasiva měla ve výši 151 069 tisíc Kč, z toho závazky ve výši 147 773 tisíc Kč.
16. Z výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2019 soud zjistil, že dlužnice měla čistý obrat ve výši 14 499 tisíc Kč (oproti minulému ve výši 38 351 tisíc Kč). Tržby byly ve výši 7 525 tisíc Kč (oproti minulému období ve výši 33 278 tisíc Kč).
17. Z výpisu obchodního rejstříku soud zjistil, že předmět podnikání dlužnice byl a je pronájem nemovitostí bez poskytování jiných než základních služeb s pronájmem souvisejících a dále výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.
18. Z příloh k insolvenčnímu návrhu, printscreen webových stránek a nahlédnutím na webové stránky mpmfuture.cz/index.php/cs, jejichž provozovatelem byla od roku 2012 dlužnice, od roku 2021 The Golden Investment a.s., soud zjistil, že dlužnice byla významná obchodní společnost zaměřující se na obchod s drahými kovy. Dále, že dlužnice dále strategicky budovala a rozvíjela další dvě základní linie obchodu a to retail v podobě zlatého spoření a mezinárodní obchod v mimoevropských zemích.
19. Ze soupisu majetkové podstaty vyplývá, že dlužnice vlastní movité věci v hodnotě 162 000 Kč (osobní automobil, drobné kancelářské potřeby), finanční prostředky na účtech ve výši téměř 43 000 Kč, ostatní majetek ve výši 40 000 Kč a pohledávky ve výši necelých 90 mil Kč.
20. Podle § 235 odst. 1 IZ jsou neúčinnými právní úkony, kterými dlužník zkracuje možnost uspokojení věřitelů nebo zvýhodňuje některé věřitele na úkor jiných. Za právní úkon se považuje též dlužníkovu opomenutí. Podle odst. 2 neúčinnost dlužníkových právních úkonů, včetně těch, které tento zákon označuje za neúčinné a které dlužník učinil poté, co nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, se zakládá rozhodnutím insolvenčního soudu o žalobě insolvenčního správce, kterou bylo odporováno dlužníkovým právním úkonům (dále jen "odpůrcí žaloba"), není-li dále stanoveno jinak.
21. Podle § 242 odst. 1 IZ odporovat lze rovněž právnímu úkonu, kterým dlužník úmyslně zkrátil uspokojení věřitele, byl-li tento úmysl druhé straně znám nebo jí se zřetelem ke všem okolnostem musel být znám. Podle odst. 2 má se za to, že u úmyslně zkracujícího právního úkonu učiněného ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, byl dlužníkův úmysl této osobě znám. Podle odst. 3 úmyslně zpracujícímu právnímu úkonu lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení.
22. Při právním hodnocení věci nejdříve soud seznal, že byly splněny oba časové testy dané v § 239 odst. 3 IZ a § 242 odst. 3 IZ, tj. insolvenční správce odpůrcí žalobu podala ve lhůtě do 1 roku ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku a napadené právní jednání bylo učiněno v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení.
23. Soud vyšel soud z toho, že neúčinnost právních úkonů podle § 235 a násl. IZ nevzniká přímo ze zákona, ale zakládá se až rozhodnutím soudu o odpůrcí žalobě, které má tak konstitutivní účinky. Soud má za prokázané, že je naplněna podmínka § 242 odst. 2 IZ, kdy sice jednatel právnické osoby a právnická osoba nejsou osobami blízkými či tvořící koncern, ale soud je toho názoru, že lze přiměřeně použít toto ustanovení, neboť jediný společník a jednatel dlužnice jsou ve velmi úzkém vztahu již z povahy věci. V případě, že druhý odstavec § 242 by měl být vykládán úžeji, soud má za to, že je splněna podmínka dle § 242 odst. 1 IZ. Jediný společník dlužnice a zároveň jednatel společnosti už z této pozice má takové informace o činnosti dlužnice jako nikdy jiný. Soud je toho názoru, že si žalovaný musel být vědom finanční situace dlužnice, a jako jediná jednající osoba za dlužnici se zřetelem k tomu, že je jediným společníkem dlužnice a jejím

jednatelem mu tento úmysl zkrátit věřitele musel být znám. Zejména, kdy namísto vymáhání splatných pohledávek dlužnice za jejími věřiteli vyplácel závazky dlužnice vůči své osobě. Ostatně jak se v insolvenčním řízení ukázalo, to že dlužnice nevymáhala své pohledávky za svými dlužníky a půjčovala si od ostatních osob, byl jedním z hlavních důvodů jejího úpadku.

24. Ohledně plateb uvedených ve výroku ad I. tohoto rozhodnutí se žalovanému dostalo vyššího uspokojení, než by mu náleželo v konkursu. Z majetkové podstaty dlužnice vyplývá, že ta nevlastní kromě pohledávek a osobního automobilu další hodnotnější majetek. Dlužnice měla v době zjištění úpadku volné disponibilní prostředky ve výši necelých 43 000 Kč. Soud má rovněž za prokázané, že dlužnice byla v době posuzovaného právního jednání v úpadku. Jak vyplývá z několika přihlášených přihlášek shora citovaných. Co se týče citovaného rozhodnutí žalobkyní ohledně blízkých osob, tak toto rozhodnutí není použitelné na daný případ, neboť se jednalo o dvě právnické osoby. Jak uvedl soud shora, má za to, že je přiměřeně naplněna podmínka § 242 odst. 2 IZ, kdy žalovaný soudu nevyvrátil, že mu úmysl dlužnice nemohl být znám, už jen z povahy věci, kdy za dlužnici přímo jednal on sám. Samotné tvrzení, že mu úmysl dlužnice nebyl znám soud má za účelové, neboť jako jediný jednatel za dlužnici přímo jednal. Z listin zveřejněných ve sbírce listin a přeložených žalobkyní vyplývá zhoršující se ekonomická situace dlužnice, kdy drtivou většinou aktiv dlužnice v posledních letech tvoří pohledávky, pasiva tvoří zejména závazky dlužnice. Obrat dlužnice, stejně jako její tržby klesají a snižují se. Soud tak nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že mu úmysl zkrátit věřitele nemohl být znám. Pokud uvádí, že jeho úmyslem nebylo zkrátit ostatní věřitele, soud má za to, že ke všem okolnostem mu znám být musel, i když tvrdí opak, což kromě samotného tvrzení nijak soudu nedoložil. Samotné přistoupení žalovaného k dluhu dlužnice (P11 a P13) neznamená, že by předmětnými platbami nedošlo ke zkrácení věřitelů, kdy soud má za prokázané, že bylo plněno jen některým věřitelům a jiným nikoli. To, že dlužnice vyplatila žalovanému plnění z důvodu vrácení půjčky, soud shledal neúčinným právním jednáním (označené platby vrácení půjčky a neoznačené platby). Ohledně plateb týkající se faktur žalovaný neprokázal, že by se jednalo o zaplacení faktur dlužnice. A soudu se jeví velmi nepravděpodobné, aby závazky dlužnice byly hrazeny přes třetí osobu (jednatele) dlužnice, namísto přímé platby oprávněnému. Žalovaný netvrdil, že by dlužnici cokoli fakturoval jako fyzická osoba, naopak předložil pouze dohody o provedení práce. Soud proto tato jednání rovněž shledal jako neúčinná. Ohledně námitky žalovaného, že nebylo faktické objektivní zkrácení konkrétního věřitele prokázáno, stejně jako úmysl dlužnice nemohl být znám žalovanému, soud nesouhlasí, jak je uvedeno shora. Navíc citované rozhodnutí se týká neúčinných úkonů dle občanského soudního řádu, kdy v insolvenčním řízení se použije úprava speciální. V daném případě soud shledal naplnění § 242 odst. 2 IZ. A v případě užšího výkladu § 242 odst. 2 IZ ohledně blízkých osob a osob tvořících koncern, tak určitě byla naplněna skutková podstata § 241 odst. 1 IZ.
25. Ohledně plateb uvedených ve výroku ad III. toto rozhodnutí soud uvádí, že insolvenční správce neprokázala, že by žalovaný neměl nárok na odměnu za práci. Samotnými dohodami o provedení práce, případně jejich platností se soud nezabýval, neboť to nebylo předmětem tohoto sporu. Soud neshledal, že by daná odměna za práci byla nepřiměřená s ohledem na její výši 3 825 Kč měsíčně, a proto v této části žalobu zamítl, neboť shledal, že žalovaný měl nárok na tuto odměnu za práci.
26. Soud tak ze všech uvedených důvodů uzavřel, že předmětné platby uvedené ve výroku ad I. dlužnicí žalovanému jsou neúčinným právním jednáním dle § 242 IZ, a proto právním jednáním neúčinným. Žalobě jako důvodně vyhověl a žalovanému uložil, aby požadované plnění vydal do majetkové podstaty dlužnice. Ohledně ostatních plateb uvedených ve výroku ad III. tohoto rozhodnutí soud žalobu zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 163 IZ, ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř., kdy měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný a neúspěch v poměrně nepatrné části, přizná mu soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který

ve věci úspěch neměl. Žalovaný ve věci úspěšný byl pouze v nepatrné části, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal. Žalobkyně, která byla zastoupena advokátem, ve věci měla částečný úspěch (5 450 049,61 Kč) a pouze neúspěch v nepatrné části (202 725 Kč). Podle § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování služeb (advokátní tarif), v rozhodném jí náleží odměna za 5 úkonů právní služby po 3 100 Kč, celkem částka 15 500 Kč. Dále jí přínáleží související paušální náhrada hotových výdajů ve výši 1 500 Kč (5 úkonů po 300 Kč). Náhrada za promeškaný čas ve výši 800 Kč, cestovné ve výši 1 960 Kč. Dohromady 19 760 Kč, a protože je advokát plátcem DPH zvýšila se o 21 %, tj. 4 150 Kč. Celkem tedy 23 910 Kč. Insolvenční soud uložil takto vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobkyně, neboť jde o advokáta (§ 149 odst. 1 o. s. ř.); lhůta k plnění je stanovena v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř.

28. V daném případě by soudní poplatek za řízení, který podle položky 13, bod 1, písm. d) Sazebníku poplatků činil 2 000 Kč, podle § 7 odst. 1, věta první, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v rozhodném znění (dále jen „ZSOP“) splatný vznikem poplatkové povinnosti. Podle § 2 odst. 1 písm. a) ZSOP je obecně poplatníkem soudního poplatku před soudem prvního stupně navrhovatel, není-li stanoveno jinak. V daném případě však v souladu s § 11 odst. 2 písm. n) a o) ZSOP požívala insolvenční správkyň v incidenčním sporu osobní osvobození od poplatku. Podle § 2 odst. 3, věta první, ZSOP je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Poplatková povinnost tak vzniká způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. j) ZSOP, tj. uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o věci samé. Podle § 7 odst. 1, věta druhá, ZSOP, je tak poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost soudní poplatek zaplatit uložena. V projednávaném případě měla žalobkyně ve věci plný úspěch, a proto se podle § 2 odst. 3 ZSOP přenáší poplatková povinnost na žalovaného v plné výši.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích (§ 201 a § 204 odst. 1 o. s. ř.).

Lhůta k podání opravného prostředku začíná běžet ode dne, kdy bude toto rozhodnutí doručeno adresátovi zvláštním způsobem (§ 74 odst. 2 IZ, ve spojení s § 160 odst. 3 IZ).

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem dobrovolně splněna, lze se jejího splnění domáhat v exekučním řízení.

Pardubice 25. dubna 2023

Mgr. Andrea Kolínová v. r.
samosoudkyně